Ч. 196 (11.449). Львів, неділя 2. вересня 1928. Opłata pocztowa zaplacono ryczałtem. Рік XLVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло", Львів.
Гол. Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА: Місячно: в краю 4·50 зол.
За границею: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зл., Німеччині 7·50 зл., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зл., Австрії 7·50 зл. — Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Програма Комінтерну.

Львів, дня 1. вересня 1928.

Вже кругло два місяці радить у Москві шестий з черги конгрес комуністичного інтернаціоналу. У світі відбуваються численні події більшої і незвичайно великої політичної ваги, а Комінтерн, немов би зовсім не реагуючи на них, радить собі перманентно далі. Ні відбутий недавно брюсельський конгрес другого соціялістичного інтернаціоналу, ні підписання пакту Келльоґа нічим не нарушило, нічим не скаламутило свідчада комінтернського плеса. Воно ясне і прозоре аж до дна.

Спершу радив комінтернський конгрес над політичними відносинами у світі, а тепер радить над програмою Комінтерну. Завданням цього конгресу сконкретизувати та до подробиць обробити і вишліфувати ту програму. Досі докладно й у подробицях сформулованої програми не було, а був тільки програмовий матеріял у виді численних постанов попередніх пяти комуністичних інтернаціональних конгресів. Сам проєкт програми подобає на великий трактат. І нічого в тім дивного, коли зважити, що програмою Комінтерну є пролетарсько-революційна програма для всіх держав, країв і народів, що поселені на земному сльобі. Отже програма це ґльобальна, а через те й непомірно обємиста та обширна. В ній до подробиць будуть оброблені рецепти на спричинювання і переводження пролетарських революцій не тільки в Анґлії, Німеччині, Франції чи Польщі, не тільки в Китаю та Зединених Державах, але й у Африці, на Полінезії, Мадаґаскарі, Борнео, Джаві, в Перу, Мексику, Бразилії, Конгу і т. д. і т. д.

„Народившись в епоху війни — говорив Бухарін у свойому програмовому рефераті — та революції, коли на одній шестій частині земної кулі вже істнує диктатура пролетаріяту, наша програма — це бойовий документ епохи, документ, що накреслює шлях дальшої революційної боротьби пролетаріяту за його світову диктатуру."

„Ми — казав тойже Бухарін в іншому місці тієї програмової промови — говоримо цілком отверто: тепер мова йде вже не про комунізм, як про якусь абстрактну річ! ні, в наш час ми прагнемо дійсно *відкорити твоєму впливові цілий світ і керувати ним*, вести його до нашої остаточної мети, і ця остаточна мета вимальовується перед нами вже в конкретнішій формі. Ми заявляємо, що у відповідь на утопійні пляни імперіялізму кровю та залізом утворити нечуваний світовий трест, *ми ставимо собі зєднання пролетарськими революціями, світовою революцією, опанувати цілий світ.*"

Ось програма! Весь рід людський і навіть нібито всі держави прагнуть мира, з важким зусиллям доходять до підписання виключаючого війну пакту, а найбільшим пропаґатором мира є, як це виходить з усіх його пацифістичних заяв та оригінальних і найрадикальніших у світі проєктів на роззброєння, уряд СРСР. А хто є уряд СРСР? — Є це екзекутивний орган російської комуністичної партії в ділянці пролетарського державного будівництва. А хто є російська чи тепер всесоюзна комуністична партія? — Є це провідний член, провідна, пробоєва секція комуністичного інтернаціоналу. Отже уряд СРСР є тим самим і екзекутивним органом Комінтерну. Не вірите? То послухайте, що каже про те Мануїльський у свому рефераті на конгресі Комінтерну, у рефераті про СРСР і ВКП(б):

„Булоб зайвим — цитуємо його дослівно — і негідним нашої партії та образою для конгресу доказувати документами *ту обов'язкову для всякого комуніста правду*, що наша партія, як до перемоги пролетарської революції в нашій країні, так і після її перемоги, *завжди розглядала її, як частину міжнародньої пролетарської революції, а наше соціялістичне будівництво — як закладання першого каміння фундаменту для перемоги соціялізму в цілому світі.*"

Отже дволиций і двоособовий уряд СРСР є пропаґатором абсолютного мира і повного роззброєння, коли виступає в ролі представника держави, що зветься СРСР, і пропаґатором світової пролетарської революції та реалізатором комінтернського ґльобального інтернаціоналізму, коли скидає зі себе відзнаки теперішнього радянського державного представництва, та виступає з відкритим шоломом комуністичної пробоєвої авангарди. От політика, так політика!

Досі Комінтерн відбув щойно генеральну дискусію над своєю програмою, а тепер відбуває дискусію спеціяльну, над поодинокими постановами програми. Колиж приглянутися дискусії, яка відбувалася досі, то приходиться ствердити, що найбільше уваги й енергії дискутантів забрали такі проблєми, як методи й засоби нищення і дискредитування соціялдемократії, розкладання професійного робітничого руху, що є під впливом соціялдемократії, а далі використовування у перших початках пролетарських революцій засобів і методів т. зв. „воєнного комунізму" і „непи". Окрему увагу присвячено також справі кольоній. Зновже така проблєма як те, чи в поодиноких країнах пролетарську революцію має проводити сам пролетаріят чи на спілку зі спролетаризованим селянством ввійшла, як це виявила дискусія, до категорії таких непоборимих трудностей для комуністів, що вони самі собі суперечили та кінець кінців до нічого ясного не договорилися.

У свому поході до цілі, комуністи не гордують ніякими засобами і згодні навіть на те, щоби, як казав Бухарін, навіть „підтримувати такі національні чи навіть націоналістичні або навіть безпосередньо керовані буржуазними революціонерами повстання, як наприклад ірляндське повстання проти британійського імперіялізму підчас війни і т. д."

Словом програма Комінтерну обробляє у подробицях пляни не міжнародніх, а внутрішньонародніх громадянських війн і революцій, бо тільки через них можна дійти до диктатури пролетаріяту. І все те діється в часі жадібного та жагучого шукання всього людства за шляхами мира. Діється це в часі противоєнного пакту, в часі, коли уряд СРСР проклямує свої пацифістичні енунціяції при всяких нагодах, коли заявляє спершу навіть охоту приступлення до пакту Келльоґа. Та все те лицемірство, облуда і брехня, якій подібної в історії людства не найдете. Коли СРСР до участи у проблематичної вартости пакті Келльоґа не запросили, то він виявляв охоту до участи в ньому, колиж це сталося, він від цього відмовився. Таке а не інше його становище в цих справах цілком природне, коли зважити, що випливає воно з комуністичної програми. Метою комінтерської програми не мир і не пацифізм, а навпаки: замішання, революції, війни, руїна, голод, пошести і зарази, бо тільки з них може вирости світова диктатура пролетаріяту і тільки серед них, тих страхіть, можна рахувати комінтерським діячам на опанування світа.

Поділяй і пануй.

(Від власного кореспондента.)

Луцьк, 30. серпня 1928.

За десятилітній період перебування північно-західніх земель під Польщею був лише один момент дійсного загального українського національного обєднання — це момент виборів до сойму і сенату в 1922 році.

Гарний це був момент! Як богато він обіцяв українському народові! Скільки надій породив він у душі тих інтелігентів на місцях, що ставали до національно-громадської праці. І як налякав він тих, що, згорнувши восині прапорці з гаслами „Самоопредѣленіе вплоть до отдѣленія" і „За вашоп і нашоп вольносьць", приступали до панування на здобутих у війні землях.

І було чого перелякатися. Український народ несподівано блиснув проміннями моноліта, з яким треба було рахуватися.

З другого боку — він осліпив своїм блеском тих, які провели вибори так блискуче. Він переконав їх, що маса наша справді є монолітом, якого не розіб'є жадна сила. Заворожені цим „монолітністю" наші виборчі діячі, що так легко здобули славу, почали кождий по-свойому користуватися виборчими здобутками. Одні цілковито віддалися роботі на соймовому тереві, бо були переконані, що їхній моноліт залишиться таким самим до наступних виборів; другі (сельсоюзівці) з нудоти почали вирізувати на ньому соціялістичні гасла.

Останні вибори показали, що від моноліту за пять років залишилися самі пішаки, розбиті, розпорошені. Найменше уваги звернули на потребу праці на місцях наші націоналісти, і за це одержали болючу заплату в цьому році.

Програвлений нами час використали інші, памятаючи добре слова: „Divide et impera!" Цілковито пристосувалися до цих слів як радянці, для яких небезпечним був би національний український моноліт за західнім кордоном та які для розбиття його створили „Сель-Роб", так і польські політики, місцеві й варшавські.

І з того часу все політичне життя на Волині протікає під гаслом: „Поділяй і пануй". Знаю що нічого нового не кажу. Коли-ж згадую про політику „поділу", то лише тому, що є ще в нас інтелігенти, які не бачать і не хочуть бачити, що все, що ні робиться в нас, робиться лише для того, щоб поділити й панувати; ще й тому, що є в нас такі наївні, які „данайські дари", а навіть одні обіцянки цих „дарів" уважають за реальні й позитивні здобутки нашого народу. Правда, маємо тут до діла й з традиційною звичкою: всього очікувати з ласки пана, а також і з братськи звички добувати, а не вимолювати в „сильних світу сього".

Оце очікування, що хтось має нам іра дати, коли будемо покірненькі й не нагадуватимемо про свої права, є найбільшим гамулом нашої національно-культурної й національно-економічної роботи.

На переконування мас у цій „добрій волі" й у „щирому бажанні" колись щось „дати" базується вся сучасна політика на наших землях. А поділ громадянства вже випливає з цієї політики сам собою, бож не всі однаково наївні й довірчиві.

Запевнювати в тому, що „дадуть" і цим поділити українців — мають своїм обовязком: і ті часописи, що друкуються українською мовою, але за польські гроші; і реґіональні ради, які вже богато наобіцяли, але досі ще нічого не дали; і окремі особи, що ближче стоять до кермуючих чинників...

Коли-ж наївні люди тратить терпець і не хочуть більше очікувати, їм говорять, що на перешкоді стоять або ті націоналісти, що непокоять доброчинців неделікатними нагадуваннями, або галичани, що переступили сокальський кордон, або комуністи і т. д.

І на диво, серед місцевої інтелігенції є такі, що вірять цим казкам та перешкоджають обєднаній праці.

Щоденне життя дає стільки прикладів оцеї наївности та подільових замахів, що не списав би їх і на воловій шкірі.

Зібралися в Луцьку в травні місцеві організаційні збори, які зайнялися розглядом статута шкільного товариства; з побоювання, що влада не затвердить статуту, замісць назви „Рідна Школа" (галицька) прийнято назву „Українська Школа". Приступлено було тут до заложення філії т-ва „Сільський Господар", а через кілька днів на інших зборах один інтелігент заявив, що, мовляв, це небезпечне т-во, бо заклик про нього був уміщений в „Українській Громаді". На організаційних зборах „Українського Хліборобського Союзу" частина присутніх домагалася внесення в статут точки про приналежність до Львівського Ревізійного Союзу. Блідий жах охопив деяких „діячів": мовляв, усе пропаде! І так до безконечности!

Поділ українського народу в першу чергу переводиться на старому сокальському кордоні. І з сумом треба зазначити, що деякі інтелігенти несвідомо догоджують польським політикам, підтримуючи цей кордон. Один інженір-агрономом на зборах „Українського Хліборобського Союзу" ласкаво „поінформував" селян, що якийсь галичанин на засіданні „Сільського Господаря" у Львові назвав волиняків „бидлом", хоч через кілька хвилин був змушений признатися, що помилився: не галичанин ужив цього слова, а він, пан інженір. В останньому часі ведеться деяка агітація в Луцьку проти філії „Народньої Торговлі" у Луцьку, як проти галицької установи. Очевидно, що перелякані й дезорієнтовані інтелігенти часто ослабить цю подільну

роботу й несвідомо, попадаючи в тон польським політикам.

Гасло „поділяй і пануй" здійснюється на Волині також і внутрі нашого громадянства. Першим і яскравим прикладом наших днів є: посли з „одинки" й „реґіональні ради", до яких силоміць затягнено українських еміґрантів та які вже в деякій мірі розкололи український фронт. В останніх днях почали кружляти відомости, що в воєвідстві істнує плян притягти до урядово-реґіональної праці деяких українців. Про правдоподібність цього пляну в деякій мірі свідчать слова урядового „Пшеґльонду Волиньского" з приводу промови волинського воєводи на зїзді послів і сенаторів „одинки" в Луцьку 20 серпня, а саме про притягнення українців до адміністративно-державної праці. Подібний факт ще глибше поділив би місцеве українське громадянство.

Але особливо яскраво виступає параєї тенденція поділити українців на церковному ґрунті. Для селян з цею метою вводиться „жондова унія". Інтеліґенцію пробують поділити на ґрунті відношення до вищої церковної влади. 29. серпня відбулося засідання церковного комітету, який репрезентує все українське громадянство. І тут то виявилося ясне прямування розбити українців на цьому пункті. Влада, мовляв, і без епископів усе дасть українській церкві. На запитання: звідки це відомо й які є докази? — відповіді не одержано. Розбити українську єдність ще не вдалося, але сепаратні виступи вже маємо. Ходять чутки що на Ковельщині якісь „благонадійні" особи не перестають працювати, щоб єдність цю все-ж таки знищити.

Є одно добре: що наше селянство починає вже розуміти необхідність єдиного національного фронту й ставить деякі перепони здійсненню гасла: „Поділяй і пануй".

В. Островський.

Конґрес поневолених національностей.

Четвертий конґрес поневолених національностей. — Зміна в складі конґресу. — Поляки в боротьбі з орґанізацією поневолених. — Голос 40 міліонів поневолених. — Спізнений жаль поляків. — Українська декларація. — Ліґа Націй, поляки і поневолені.

В Женеві, в осідку Ліґи Націй, вже вчетверте зібрався конґрес поневолених національностей. Сьогорічний конґрес відріжняється від попередніх тим, що його склад змінився досить основно. В попередніх конґресах українці не брали активної участи, зберігаючи ролю обсерваторів із принціпових причин. Досі в конґресах були представлені дрібні відломи великих більших і менших націй, себ-то справжні, здебільшого розсіяні національности. Тому й плятформа їх обєднання була вузька, обмежуючись головним чином до національно-культурних справ при одночасному збереженні вічно підкреслюваної льояльности до національних більшостей, до державних народів.

Ця ідеольоґічна тіснота плятформи поневолених національностей здержувала українців, які не є меншістю ані по суті, ані згідно з міжнародніми трактатами, від вступлення до цеї орґанізації. Від довшого часу велися переговори з ініціяторами й керманичами конґресів поневолених національностей про поширення плятформи цеї орґанізації в тому напрямі, щоби відносно територіяльних народів справу ставити ширше, в дусі їх самоозначення.

В ході тих переговорів прийшло до кризи в орґанізації поневолених національностей. Поляки, лякаючись приступлення українців і перетворення конґресів поневолених національностей в інструмент послідовної оборони поневолених народів, затіяли кризу. Вони, будучи дрібними меншостями в Німеччині, Румунії (на Буковині), Естонії й Литві, вели там постійно поль. великодержавну політику. З особливою певністю настоювали вони на закріпленні льояльности до пануючих народів і на збереженні якнайвузчої плятформи обєднання поневолених національностей. В дальшому ході, спираючись на підтримку польського міністерства закордонних справ, вони постановили розбити обєднання поневолених національностей. З тією метою висвигнено справу кількох тисяч німецьких фризів, домагаючись признати їх окремою меншістю і яко таку приняти до обєднання. У відповідь на це німці висунули справу польських кашубів. Тоді поляки разом з німецькими данцями й лужичанами виступили з обєднання.

Тим способом думали поляки підірвати, а то й розбити обєднання поневолених національностей. Одначе даремне. Польська акція не повелася. Сьогорічний конґрес поневолених національностей є ще численніший, як попередні. Прибули на нього представники поневолених національностей з 14-ти держав, репрезентуючи 40 міліонів населення. А саме прибули: катальонці з Еспанії, мадяри з Чехословаччини, Румунії й Юґославії, росіяни з Естонії і Польщі (б. пос. Серебренніков), хорвати з Австрії, словінці з Австрії й Італії, жиди з Литви, Латвії, Польщі, Чехословаччини, Естонії, Румунії і Болгарії, німці з Литви, Естонії, Чехословаччини, Мадярщини, Юґославії, Польщі, Данії, Румунії й Італії, болгари з Румунії, білорусини з Польщі (пос. Єреміч), українці з Чехословаччини, та українці з меж сучасної Польщі (д-р Дм. Левицький, о. Л. Куницький і Міл. Рудницька) і Румунії (д-р Лев Коґут і д-р Волод. Залозецький.).

Поява українців сконстернувала поляків. Вони починають жаліти, що усунулися мин. року з конґресу. „Слово Польске" пише з того приводу в телеграм з Женеви:

„Треба жаліти, що польська меншість у Німеччині в минулому році зірвала з рештою меншостей і радше з формальних причин не бере участи в конґресі. Наша меншість уступила в надії, що уступлять також жиди. Тимчасом на сьогорічному конґресі жиди й німці майоризують всі меншости. На сьогорічному конґресі меншости будуть домагатися створення постійної меншостевої комісії при секретаріяті Ліґи Націй, накинення всім членам Ліґи трактатів опіки над меншостями, поширення в пакті Ліґи основ опіки над меншостями, вкінці спеціяльну увагу конґрес присвятить справі поборювання ідеї асиміляції меншостей з більшостями".

Як бачимо, самочинне усунення поляків з конґресу вже автоматично спричинило поширення його плятформи, хоч справжні меншости все ще обстоюють свої вузькі рамки. З територіяльних народів в конґресі беруть участь: українці, німці з Чехословаччини й катальонці з Еспанії.

На четверговому засіданні (з. 29. серпня) виступив з принціповою декларацією д-р Дм. Левицький. Він зазначив, що українці на території б. Росії в рр. 1917 і 1918 створили свої власні держ. орґанізми, які обєдналися в одну самостійну державу в січні 1919 р. Ті орґанізми повалено силою. Росіяни, поляки й румуни поділилися українською територією, а Закарпатську Україну загарбала Чехословаччина. Того стану річей не признає український нарід, змагаючи до своєї власної державности.

Колиж українці приступають тепер до обєднання з іншими поневоленими національностями, то роблять це з уваги на те, що хоч конґрес не займається справно-державними змаганнями територіяльних народів, то й не стоїть їм на перепоні. Одночасно українці в Польщі й Румунії, а частинно й Чехословаччині не мають навіть культурно-національних прав і тому бажають боронити їх спільно з іншими національностями. Тому без огляду на вузькість плятформи конґресу, українці приступають до нього, вповні зберігаючи непорушними свої державницькі змагання.

З приводу виступу д-ра Дм. Левицького на конґресі поневолених національностей в Женеві, польська преса бє на тривогу.

„З першого погляду могло би здаватися — пише „Кур. Ілюстр." — що є це уступлення п. Левицького із свого минулорічного становища. Одначе є це тактична штучка, бо фактично підтримує він вповні свої ірредентистичні домагання".

Зновуж інші польські орґани бідкаються, що через приняття української декларації конґрес відступив від своєї первісної плятформи та що в ньому зросли й зміцнилися ірредентистичні тенденції. Тому поляки намагаються нацькувати проти конґресу Ліґу Націй. Пат. поширює відомости, що

„Конґрес зразу вступив у критичну фазу, займаючи дуже гостре становище проти Ліґи Націй, якій закинув байдужність супроти міжнародніх справ і культурних постулятів меншостей".

Годиться ще згадати, що конґрес запротестував проти призначення шефом секції для справ нац. меншостей урядовця еспанського міністерства закордонних справ А. Бокарера.

Поява української делеґації в Женеві, як активного чинника, зробила там помітне враження. До тогож українці в повному обемі стараються використати женевський терен, між іншим поширюючи згадану у нас вчора брошуру про положення українців у поодиноких державах.

ВОЛОДИМИР БІРЧАК.

ВАРНА.

(Подорожні враження.)

(Докінчення.)

У варненській пристані кипить життя. Жнива покінчилися, хліб зародив цего року над сподівання. Залізничі вози за возами котяться у пристань. Тут біля возів розстелюють широкі плахти і через малі отвори у залізничих возах витікає жито, пшениця чи ячмінь — як вода. Тут стоїть робітник з чверткою, дві секунди — і чвертка вже повна і зрівнана. Третя секунда й зерно вже висипане в підставлений мішок. Дві чвертки в мішку і вже мішок на плечах носія. Яких трийцять носіїв іде рядом, кожному з них мішок, як би сам вискочив на плечі і похід посувається далі. На убочі на землі розставлені дошки, застелені ґугими плахтами, сюди підходять носії з повними мішками, нахиляються, зерно висипується їм понад голову і вони знов підходять до залізничого воза. Цілі стирти збіжа тут виростають під погідним голим небом. Щоби збіжа не розсувалося на боки, площа яких 150 м² обставлена довкруги повними міхами, середина росте стіжковато в гору. На ніч накривають плахтами і притискають камінням.

Не довго стоять такі стирти. Ось заїздить корабель у пристань. По написі на ньому бачите, що це французький, або англійський, або шведський чи який там. З нього виладовують вугіля, всякі залізні вироби або пачки мабуть з дрібним крамом, а на місце цего вантажать тепер збіжа. І знов стає ряд пятьдесяти чи й більше носіїв. Колиж віддаль під стирти збіжа до корабля дальша, стає ряд малих однокінних візочків, кожний по шість міхів, а носії несуть з візків на корабель, перехилюються і сиплють зерно а воно вже само плине в маґазини. В Льондоні, Амстердамі чи де таким самим способом вийде зерно з корабля...

Кромі зерна висилає Болгарія через Варну кожі, сирівець заліза й таке інше.

— Майже на половину менший у нас тепер рух у пристані — толкує знакомий. — Добруджу ми стратили, — а головно Добруджа доставляла через Варну збіжа в світ.

Вечером усе спішить в город над морем. Вулиця до огороду залята світлами, це по одному її боці і другому десятки реставрацій, каварень та цукорень. В одній грає болгарська національна орхестра, у другій джезбенд, в третій радіо і знов джезбенд. І три літні кіна, освітлені — крикливо освітлені від вулиці. В самому городі грає ґвардійська царська орхестра (цар сидить в Евксіноґраді під Варною), або орхестра маринарки та знов в сусідстві джезбенд. Товпи людей в реставраціях, товпи на хідниках, що тяжко пропхатися. Коли на хвильку замовкнуть ці орхестри, чути найкращу: шум розбурханого моря.

В огороді є й літний театр. Як кіна так і вистави в будинку без криші, отже в часі вистави видно як по небі блимають зорі а долі між глядачами папіроски. До 1. липня грав тут софійський кооперативний театр, по першому зачав грати варненський театр. З нагоди 1250-ої річниці признання самостійности болгарської держави (в 678 році візантійський цар Константин IV. заключив умову з болгарським ханом Імериком в справі самостійности) і з нагоди 50 літної річниці освободження зпід турецького панування (1878) відбувалися тут торжества. Чи не найкращою точкою торжеств була вистава драми Вазова „Борислав". (Повість Вазова „Подъ игото" видано давно в перекладі в бібліотеці найзнам. повістей „Діла". Драму „Борислав" вартаб теж переложити на українське й увести в репертуар наших театрів). „Борислава" виставляли кілька разів підряд при повному театрі.

Вийшли ви з театру чи з кіна й ваше серце бажає дальшої забави, можете іти танцювати. Амфітеатрально уряджені салі, довкруги при столах гості при їді, в середині крутяться пари. Правда, іще одно додатиб: саля під голим небом. Одна така саля в огороді, друга біля нього в касині. Не любите модерних танців? Іще одно місце забави є у Варні, це рулета.

Ідемо до касина. При слові „рулета" неодному забеться живіше серце, бо хто з нас не хотів би стати богачем, до того богачем — без тяжкої праці! Крім того ми хочемо ще й забавитися. Щоб осягнути дві оці цілі, придумав я певну дорогу, що безсумніву веде до тих двох цілей. Це: увійшовши в дім гри, самому не грати, а тільки дивитися як інші грають. При тому способі поступовання певна виграна, гроші, з котрими я прийшов, я напевно винесу. Кромі того, чиж це не є приємно самому бути тверезому й дивитися, як пяні дають безплатне представлення?

Своїм урядовцям заборонила болгарська держава вступ до касина в Варні — видно, що вона іще переді мною прийшла до переконання, що це найпевніший спосіб вигравання...

Входячи в салю гри, стрічаємо вимальовані і вистроєні легенькі дами. Вони самі мабуть не грають, а чекають на тих, котрі виграли. Я порівнав би їх до галицьких сільських жидів, що ніколи не лізуть до води ловити рибу, але як тільки зійдуться селяни ловити рибу, жидки за корчами чекають вже на добичу... В салі натовп людей. Одні сидять за довгими столами, інші стоять за ними і понад голови перших кидають

ЗАМІТКИ і ВІДГУКИ.

Передумови мира на сході.

Берлінський „Дер Таг" з 28. серпня помістив досить вичерпуюче інтерю з пос. Дм. Палієвим на тему передумов мира на сході.

Підчас нарад Міжпарл. Унії саля засідань була прибрана прапорами 37 держав. На жаль, між ними не було жовтоблакитного прапору України. Відсутність цього стягу може й не впадала в очі членам конгресу. Саме бажаючи звернути увагу на цю недостачу, явилися в Берліні українські посли по польського сойму. А завданням українських послів є: використати кожну нагоду, щоби світ зоінформувати про українську справу.

„Одним з основних блудів повоенної доби є підтвердження гнету українського народу найріжнороднішими мировими договорами. Тільки подумайте: на сході Европи живе на суцільній території 40-міліоновий український нарід, сьогодня поділений між чотирьох своїх сусідів. Найбільшою частиною — 30 міліонами українців — збройною силою заволоділи росіяни, які сьогодня більшовицькими методами переводять свої експерименти на Україні. Серед найбільших труднощів борються сьогодня більшовики проти українського самостійницького руху і з дня на день тратять грунт під ногами. Хоч більшовики мусіли визнати самостійність України в рямках Рад. Союзу, то це не вдоволяє українського народу. Він хоче бути зовсім вільним, незалежним і самостійним. На жаль, на Рад. Україні маємо чисту диктатуру партії, так що українські представники не могли явитися на конгресі Міжпарл. Унії. Інші українські території є сьогодня поділені між Польщу, Румунію і Чехословаччину. З Румунії й Чехословаччини не явилися ніякі українські представники, бо парлямент у Румунії є пародією, коли подумати, що міліон українців на Буковині і в Бесарабії не міг вибрати ані одного посла. Тут в обличчі румунської поведінки супроти українців, уже не доводиться говорити про приноровлення меншостевих законів, але просто про найпримітивніші людські права. Також із Чехословаччини не явилися ніякі представники. Т зв. „Підкарпатська Русь", в якій живе щонайменше 600 тисяч українців, має міжнародніми мировими договорами забезпечену широку автономію в рямках Чехословаччини. Але ми бачимо, що чехословацький уряд до нинішнього дня не сповнив своїх зобовязань.

Моглоб здаватися, що доля українців під польським режімом є краща, бо з тих українських територій явилися представники. В дійсности є якраз навпаки. Польща веде супроти українців ту саму політику, що Румунія й Чехословаччина. Тільки кількість українців у Польщі виносить 7 міліонів. Отже є вони за сильні, щоби їм без обиняків заткати рот. Тут треба додати, що в рік після світової війни Польща обсадила Сх. Галичину, політично наскрізь задекляровану українську територію. Всякими способами намагається Польща прилучити українські області до польської держави, раз „полєкшами", другий раз засобами насилля. Та ні одно, ні друге не помагає. Український нарід ніяким способом не може бути вдержаний в чужих рямках.

Українська проблема ніяким чином не є сьогодня внутрішньою проблемою поодиноких держав. Коли хочеться справді втримати мир в Европі, то в першу чергу мусить бути розвязана українська проблема і саме в тому напрямку, що українському народові мусить бути признане право на власну державність. Коли цей факт не візьмуть на увагу теперішні провідники европейської політики, то всі комбінації про остаточний мир будуть лише фантазіями".

„Рідна Школа" і школа ім. М. Шашкевича.

(Поклик до львівських родичів).

Поклик Управи „Рідної Школи". — Українські приватні і державні школи. — Школа ім. Шашкевича. — За побільшення фреквенції в школі ім. Шашкевича.

Під кінець червня Управа „Рідної Школи" оголосила поклик до львівських громадян, щоби свої діти вписували до удержуваних нею українських приватних шкіл. Цей поклик наскрізь оправданий і доцільний, бож — не зважаючи на більше національне освідомлення — все ще багато українських родичів записує свої діти до польських шкіл, де вони в чужій атмосфері відбиваються від свого народу, винародовлюються і пропадають в чужому морі. Тому зовсім оправданим є змагання запевнити українським дітям науку в рідній мові, та в рідній школі зберегти їх перед шкідливими впливами чужої школи.

Однак при тому забувається, що крім українських приватних шкіл ми ще маємо у Львові державні школи з українською викладовою мовою, а саме 7-ми клясову школу ім. М. Шашкевича з окремими хлопячими й дівочими відділами (при вул. Скарбківській 26 і Вірменській) та 4-клясову дівочу школу вправ при дівочій учит. семинарії.

Недавно школа ім. Шашкевича обходила 40-ліття свого істнування, отже вона перша стояла у Львові на сторожі рідної мови й рідної науки для українських дітей. Наука й виховання в цій школі ведеться старанно, чого доказом не лише гарні висліди науки, але й концертові, сценічні та гімнастичні пописи. Учительський збір є добірний і в більшости вдиханий горожанськими чеснотами. Правда, приміщення цеї школи є спожаління гідне, але не треба забувати, що заходами українських членів прибічної ради м. Львова постановлено приступити до будови нового, всім вимогам новітної гігієни відповідаючого будинку для цеї школи.

Фреквенція в школі ім. Шашкевича була досить висока, сягаючи 700 дітей. На жаль, в останньому році наступило зменшення фреквенції. Крім того годиться пригадати, що в останніх часах ідуть заходи з нашого боку, щоби школу ім. Шашкевича поділити на дві: хлопячу і дівочу. І до цього мусить прийти, скоро збільшиться фреквенція в новому будинку.

Тому ми не повинні допустити до зменшення фреквенції в школі ім. Шашкевича, не повинні з легким серцем резигнувати з розбудови цеї школи, добутої з таким трудом. Платячи великі податки і виконуючи інші повинности, ми взагалі не повинні резигнувати з державної школи. Обовязком українського громадянства постояти за цю школу й розбудувати її. А станеться це в першу чергу шляхом збільшення фреквенції, шляхом спрямування всіх українських дітей зі середмістя й близьких до середмістя вулиць до школи ім. Шашкевича. В тому напрямку повинні в цих днях попрацювати всі свідомі громадяни Львова. Нехай всі українські діти найдуться в рідній школі, нехай заповняться всі українські школи, нехай заповненою по береги буде 7-ми клясова школа ім. Шашкевича.

Свящ. Ал. Стефанович.

—о—

Важне для позальвівських родичів!

Перед місяцем подали ми в нашому органі вістку, що позальвівські родичі, які бажають вписати своїх дітей до львівських всенародних шкіл, мусять вносити прохання в цій справі до шкільної міської ради у Львові. Тепер довідуємося, що ця постанова торкається головним чином польських шкіл у Львові, а це тому, що Львів є поділений на шкільні райони і діти, що живуть в означених районах, є приділені до тієї школи, яка находиться в даному районі. Очевидно, цей припис не обіймає нашої 7-ми клясової школи ім. Шашкевича, бо вона не є районована. Будучи одинокою українською школою у Львові, вона мусить приймати діти з цілого міста. Тому ті позальвівські родичі, що вже внесли подання до міської шкільної ради у Львові в справі принятта їх дітей до школи ім. Шашкевича і не одержали досі ніякої відповіди, повинні негайно зі своїми дітьми зголоситися до управи школи.

Організаційний і вічевий рух.

Товмаччина.

Дня 19. серпня ц. р. відбулося ве[illegible] віче під голим небом в **Колинцях** під Товмачем. На віче явилося до 1.000 селян з Колинець і доокоричних сіл та прибули також делегати з Товмача. Звіт з діяльности Української Парляментарної Репрезентації і реферат про політичне положення українського народу під Польщею виголосив посол о. Ганушевський. Окрім нього промовляли і зголошували внески . Зенон Кисілевський, п. Прокопів, п. Лукіянів, п. Яців та ін. Віче відбулося серед великого духового підйому і одноголосно ухвалило довіря та подяку Українській Парляментарній Репрезентації за її діяльність.

Самбірщина.

Дня 2. серпня ц. р. відбулося віче під голим небом в **Старій Солі.** Про діяльність Української Парляментарної Репрезентації та про політичне, культурне й економічне положення українського народу реферував о. сенатор Татомир. Хоч несподіваний злевний дощ унеможливив віче під голим небом, всі присутні на зазив о. сенатора зібралися в обширній салі читальні „Просвіти", де після реферату почалася оживлена дискусія. Рішено негайно перевести політичну та економічну організацію повіту, та одноголосно одобрено діяльність послів і програму УНДО.

Дня 5/8 ц. р. відбулося посольське справоздавче віче в **Лютовисках.** Реферував о. сенатор Татомир. На вічу явився посол У. С. Р. П. Микола Рогуцький враз зі своїм агітатором Шембльом. Посол Рогуцький забрав після реферату о. сенатора Татомира коротке слово, однак говорив [illegible] до своєї [illegible] партійних справ. Присутні на вічу одобрили діяльність і одноголосно ухвалили довіря Українській Парляментарній Репрезентації.

Дня 12/8 ц. р. відбув о. сенатор Татомир справоздавче віче в **Дорожеві**, а дня 19/8. в **Сільці.** Оба віча одноголосно заявилися за дотеперішньою тактикою і програмою УНДО та висловили повне довіря Українській Парляментарній Репрезентації. По вічу відбулися перші Загальні Збори кружка „Сільського Господаря".

ВІДГУКИ ДНЯ.

Грім з жіночого неба.

Стою перед страшною карою. Ні в гадці, ні в сні не подумав ніколи про таку. Серце моє тремтить, очі сповнились жахом, язик прилип до піднебіння, ноги трясуться як у старшого парубка. Отже хапаю за перо і кричу чорнилом по білому папері:

— Ласки! Помилуйте! Простіть!!

Тимбільше простіть, що не почуваюся до ніякої вини, кара на яку мене хочуть покласти зажене мене в передчасний гріб, століочивши цвіт мого віку і пелюстки моїх надій.

Благаю помилування!

Колиж помилувати не можна, то бодай вислухання не для оборони, а для облекшення совісти людини, яка згрішила в добрій вірі

Свойого часу написав я фейлетон про жінок. Десь хтось прислав мені афоризми, а я використав їх. Але як тяжко покарала мене доля! Я хотів саме на цих афоризмах доказати, яка ангельська істота, яке надземське добро, яке божеська благодать є для нас, мущин, — жінка. Щоби підкріпити доказ, я навіть заголовок дав тенденційний: „Ангели в спідницях".

Але, чи мене тоді голова боліла, чи може шлунок обтяжив думку, — досить, що все вийшло навпаки як я хотів і наше любе, добре, вірне і скромне жіноцтво образилося.

Нині, дня 31. серпня 1928 р., застав я на своїм столику листа від одної з обиджених.

Коли мене відтерли після омлівня, я почав ще раз прочитувати рядки письма:

„Мушу вам заявити, що я ваша приятелька, а навіть, у тайні перед мужем, горячо люблячи вас, завелась на вас".

Яка високопроцентова вірність жіноча бе з тих щирих слів!

„За ваш послідний фейлетон про жінок, перестаю вас любити і взагалі не хочу вас знати!"

О жінко! Може я знаю мені, але скрита під псевдонімом. Хіба не жаль тобі мене?! Хіба не відчуваєш, що діється в моїй душі при читанні тих слів?! „Люблячи в тайні перед мужем"... яка прекрасна ілюстрація до пісні: „Де згода в семействі"...

„Чи ви знали пана Протагораса?! Або звідки знаєте, що Демокрит узяв собі малу жінку?"

Признаюся і даю на те слово чести, що ні Протагораса ні Демокрита я не знав ані на очі не бачив. Нехай вони западуться разом зі своїми жінками... пардон без жінок, самі. Наробили мені лиха, а воно страшним мементом коле мене в вічі при кінці листа:

„Не пропагуйте злобних цитатів, ні т. зв. „здорових" думок, бо завізву цілий жіночий рід до бойкоту вас!"

О Пані! Не карайте так тяжко. Хочете: сваріть, бийте, навіть зрадьте з другим фейлетоністом, але не бойкотуйте мене.

Бо жінка, яка бойкотує невинного, рівночасно бойкотує і свою невинність.

Галактіон Чіпка.

По широкому світі.

Амбасадор Злучених Держав у Туреччині Ґрав вручив турецькому урядові офіціяльне запрошення до підписання пакту Келльоґа. Відповіди на запрошення турецький уряд ще не дав.

Голяндія відповіла прихильно на запрошення до підписання пакту Келльоґа.

Маршалок Пілсудський, який пробував тепер у Румунії в лічничих цілях, відвідав на днях [illegible] королеву Марію

гроші. Рулета крутиться, гроші спадають на зелений стіл, на числа, як пострілені птахи. Рулетмайстер кричить, що кінець ставкам. Всі очі на рулеті, кожна пара очей хоче стримати кульку на свойому числі, на свойому знаку. — Катр! — кричить рулетмайстер. На чвірку ніхто нічо не поставив і на noir теж ніхто не поставив. Довго лопаткою загортає гроші в касу. Забава зачинається на ново.

Старі пані з брилянтами на руках і мабуть носії з пристані, що скинули сині робітничі одяги а прийшли перебрані і служниці мабуть в невибагливих строях і аристократичні лиця. На лицях усіх: бажання здобути легким способом богатство. Наші очі приковує до себе якийсь елеґантно одягнений панок, приковує наші очі тим, що страшно йому не везе. Ось зміняв 10.000 леїв і кинув 1000 і виграв і кинув 2000 і програв і кинув 3000 і виграв і знов програв 500 і виграв 1000. Вже не орієнтується при скорій грі, чи він виграє, чи програє, але бачите, як йому дрожать руки, тремтять пальці — і по десять мінутах стіл перед ним чистий і він виймає нових 10000. Тепер кидає він вже більші ставки, бо хоче відбитися. Отже: 5000. Виграв! І знов 5000! Програв! І знов програв. І знов — і знов стіл чистий. Тепер його ліве око якось потемніло і стало нервово кліпати. І нових 10.000 виняв з портмонетки. І знов виграє, програє — по десяти мінутах бачу, як піт обляв його чоло й лице і праве око меншає й нервозно кліпає... Нових 10000 виняв і при тому зітхнув майже на всю салю. По хвилі він нових 10000 кинув на одну ставку і програв наraз. Виняв портмонетку і став її вивертати.

— Руснак! (Москаль) — каже болгарин, що стоїть біля мене і теж забавляється обсервацією.

— Еміґрант? — питаю.

— Да, еміґрант.

...Колись він грав в Монте Карло, щоб забавитися, нині дрожать йому пальці, кліпають очі, обливає його піт... Може завтра рано він буде плакати перед друзями, в яких позичив гроші, буде каятися й просити нової позички, щоб відбитися... А може він вже нині відбивався? Яке нам до того діло?! Ми нічого не втратили — значиться виграли.

Але вже пізна година, ходім спати, щоб завтра рано знов піти над бурливе море, теплий пісок, ясне сонічко. Але ще повертаючи домів, сідаємо над морем, щоб полюбуватися срібнистими филями, що граються світлом місяця та щоб послухати гри вічно шумлячого моря.

...Тим морем виправлялися наші князі на Царгород і по дорозі певно поступали в Варну — відсиж уже близько в Царгород. По тому морі воювали й козаки, а раз і вхопили вони Варну в турків і тут погуляли.

— — —

та її матір Олену у королівській палаті в Мамая над Чорним Морем.

Кельогові, який прибув до Кінгстону зготовили ірляндці велику овацію. Гарнізон віддали 21 повитальних вистрілів.

Ахмед Цогу прийьме на коронації імя Цогу І. а не Скандерберга III як було попереднім постановлено.

Останні вісти.

КОМ. СТШЕЛЕЦЬКИЙ ПОКИЩО ОСТАЄТЬСЯ.

Урядовий комісар м. Львова мав уступити між 5. і 8. вересня. Та що мін-ство вн. справ не хоче створювати інтерреґнум у міській господарці у Львові, є можливо, що Стшелецький останеться на дотеперішнім становищі ще до кінця вересня. Рівночасно іменують урядового комісара і першого його заступника, бо проф. Матакевич просив звільнити його зі становища 1-го заступника уряд. комісара.

ЗЛУЧ. ДЕРЖАВИ ЗБІЛЬШУЮТЬ ВОЄННУ ФЛЬОТУ.

З Вашінґтону повідомляють, що Кулідж предложить амер. сенатові програму будови кількох нових воєнних кораблів і зажадає затвердження тої програми ще перед ратифікацією Кельогового пакту.

НОВІ СИГНАТАРІ КЕЛЬОГОВОГО ПАКТУ.

Австрійська рада міністрів на внесення канцл. Зайпеля ухвалила, щоби Австрія приступила до Кельогового пакту. — Румунська рада мін. ухвалила одноголосно приступлення Румунії до Кельогового пакту. — Югославянський уряд у ноті до посла Зл. Держав заявляє, що готов негайно підписати пакт. Урядові турецькі кола приняли прихильно запрошення приступити до пакту. Турецький уряд розглядає текст пакту. Відповідь Латвії на запрошення приступлення до Кельогового пакту, вручена послові Зл. Держав у Ризі, заявляє, що уряд постановив приступити до пакту.

ШТРЕЗЕМАН УСТУПАЄ?

З нім. парляментарних колах кажуть, що Штреземан небаром уступить. Соціялісти висувають на становище міністра закорд. справ свого кандидата посла Брайтшайда, а центровці о. прал. Каяса.

ФРАНЦ. - АНГЛІЙСЬКИЙ МОРСЬКИЙ ДОГОВІР.

Французький міністр маринарки Леґе заявив представникові „Матена", що текст фр.-англ. фльотового договору ще перед 8 днями закомунікувано офіціяльно у Вашінґтоні, Токіо і Римі. Він не є зоправді ніяким договором, а радше трактатом для влекшення розброєння на морі і не має ніяких тайних постанов, ані не противиться вашінґтонському фльотовому договорові.

Хоч урядові кола впевняють, що повищий договір не має ніяких нових мілітарних постанов і що буде оголошений з хвилею, коли уряди Зл. Держав, Японії й Італії приймуть його до відома, ліберальні англ. часописи почали гостру кампанію проти першого англ. льорда адміралітії Бріджмена. Часописи обвинувачують Бріджмена в цьому, що Кельог остентаційно оминув Льондон. Є чутки, що Бріджмен подасться до димісії.

ЗАКІНЧЕННЯ КОНҐРЕСУ ПОНЕВОЛЕНИХ НАРОДІВ.

Дня 31. серпня закінчив у Женеві свої наради четвертий конґрес поневолених народів.

СРСР ПРИСТУПАЄ ДО КЕЛЬОҐОВОГО ПАКТУ.

Агенція Тасс повідомляє: Нота уряду СРСР, підписана Літвиновим, вручена дня 31. серпня французькому амбасадорові в Москві Гербетові, стверджує одержання запрошення СРСР прилучитися до пакту, а потім заявляє: Хоч головною ідеєю закорд. політики СРСР є бажання усунути війни і збройні конфлікти, ініціятори париського пакту не вважали за відповідне звернутися до уряду СРСР чи то взяти участь у нарадах, що попередили пакт, чи то в опрацюванні того пакту. Також не запрошено заінтересованих у мирі держав (Туреччина, Афганістан, Китай). Запрошення приступити до пакту не подає умовин, які позволили би урядові СРСР впливати на сам текст підписаного у Парижі документу. Уряд СРСР ставить як аксіому, що ніяк не може бути позбавлений права, з якого користали або могли користати уряди, які підписали пакт. Тому уряд СРСР мусить поробити насамперед ряд заввам щодо самого становища до пакту. Передовсім уряд СРСР жаліє, що пакт не містить ніякого зобовязання в справі розброєння. Більшовицька делеґація в приготовній комісії конференції розброєнь ствердила вже, що міжнар. пакт осуджуючий війну без такої гарантії, себто обмеження зброєнь, постійно поступаючих, остав би мертвою буквою. Вкінці нота заявляє: Одначе тому, що париський пакт зобовязує держави супроти громадської думки і дає урядові СРСР нову нагоду поставити перед усіми, які беруть участь у пакті, питання найважніше для справи мира, себто справу розброєння, яке одиноке може усунути війну, — уряд СРСР висловлює агоду приступити до париського пакту. Згідно з цим матиму — кінчиться нота — пане амбасадоре, нагоду вручити вам у найближчому часі документ приступлення мого уряду до пакту, як лише формальности, звязані з цим, будуть полагоджені.

АРЕШТУВАННЯ ОБВИНУВАЧЕНОГО В УБИВСТВІ МАТЕОТІЯ.

Італійська поліція арештувала в Кампіоне над озером Люгано італ. еміґранта Чезаре Россі, обвинуваченого в убивстві соц. посла Матеотія. Россі втік був до Парижа й обвинуватив прем. Мусолінія, як ініціятора вбивства.

Всі українські діти до української школи! — Хто минає рідну школу і посилає дитину до чужої школи, той ворог своєї дитини й української нації!

Біржа.

Гроші.

Американський долар 8·88·00—8·88·50, канадійський долар 8·82·00—8·82·50, чеська корона 0·26·25—0·26·70, австрійський шілінг 1·25·30—1·25·80, румунська лея 0·05·25—0·05·50, французький франк 0·34·30—0·35·00, швайцарський франк 1·71·25—1·72·50, фунт штерлінґів 43·40·00—43·60·00, радянський червінець 25·50—26·60.

Золото: 20 корон 36·50·00—36·75·00, 20 франків 34·50·00—34·80·00, 20 німецьких марок 42·40·00—42·70·00, 10 російських рублів 47·00·00—47·50·00.

Срібло: Австрійська корона 0·67·00—0·68·00, 5 австрійських корон 3·46·00—3·52·00, австрійський фльорен 1·71·00—1·78·00, російський рубель 2·28·00—2·95·00, копійки за рубель 1·43·00—1·48·00.

Збіжа.

Пшениця двірська 48·50—49·50, пшениця селянська 48·00—49·00, жито галицьке 35·00—35·50, ячмінь галицький броварняний 43·50—45·50, ячмінь на кашу 28·50—30·00, ячмінь пастівний 35·50—36·25, овес галицький 32·50—33·50, кукурудза румунська 44·00—44·50, бараболя промислова 0·00—0·00, фасоля біла 65·50—70·00, фасоля колірова 48·00—50·00, фасоля краса 60·00—65·00, горох пів-Вікторія 63·00—70·00, горох пільний 52·00—57·00, бобик 40·00—41·00, мішанка пастівна в зерні 00·00, вика 32·00—35·00, сіно солодке краєве прасоване 18·00—19·00, солома прасована 5·00—5·25, гречка 40·50—43·00, льон 71·25—73·25, лубінь синій 21·50—22·50, рінак озимий 73·00—74·00, мука пшенична 40 прц. 75·00—76·00, мука пшенична 50 прц. 76·50—78·00, мука житна 65 прц. 57·50—58·50, ґрисік кукурудзяний 67·00—70·00, мука кукурудзяна 49·00—51·00, отруби житні 24·75—25·75, отруби пшеничні 25·25—25·75, крупи гречані 80·00—82·00, пшоно 80·00—82·00, крупи ячмінні 52·00—54·00, пенцак 50·00—52·00, просо краєве 45·00—47·00, макухи льняні 49·00—50·00, конюшина красна 220·00—250·00, мак синій 140·00—140·00, мак сивий 92·00—120·00. Мішки ютові виробу Страдом Варта 1·68—1·72, мішки уживані добрі 1·38—1·42.

НОВИНКИ

— **Сальомея Крушельницька у Львові.** З певних джерел довідуємося, що наша велика артистка-співачка Сальомея Крушельницька приїзджає до Львова, де опиниться кілька днів перед своїм виїздом на Велику Україну. Наші музичні кола вспіли вже звернутися до славної землячки з проханням, щоби влаштувала у Львові концерт, на що вона згодилася. Таким чином українська громада матиме змогу почути спів Сальомеї Крушельницької на двох концертах, речинець яких усталений уже на дні 8. і 9. вересня п. р. Подаючи цю вістку до відома широких кол нашого громадянства можемо на основі отриманих інформацій додатково зазначити, що білети на оба концерти можна вже тепер замовляти в канцелярії Муз. Т-ва ім. Лисенка у Львові.

— **Від політичних вязнів зі Станиславова** дістаємо листа, в якім вони нарікають, що їх долею ніхто зі станиславівських громадян цілковито не інтересується, а між вязнями є люди, що потребують допомоги і які варті того, щоби їх долею дехто заінтересувався. Колись був у Станиславові якийсь Комітет Опіки (чи допомоги) над політичними вязнями, але нині про його істнування не чути. Положення політичних вязнів у станиславівській тюрмі незавидне. Вони позбавлені не тільки звязку зі вовнішним світом, але й примітивного заспокоювання духових потреб, без яких культурна людина не може обійтися, а які находять повне заспокоєння навіть в усіх інших тюрмах. Не мають вони ні книжок, ні газет, ні взагалі ніяких розривок. Варта, щоби станиславівська патріотична громада занялася цею справою і зорґанізувала комітет допомоги політичним вязням, який бодай у мінімальній мірі облегчив би їх незавидну долю.

— **Україніка.** У ч. 2295 з дня 26. серпня сербський щоденник „Новости" містить статтю Г. Шевчика „Становище українців під Польщею". Цікаве те, що тут ми вперше зустрічаємо у сербській пресі правдиве освітлення цієї теми без прикриття фіговими листками голих фактів. Значне місце у статті відведено процесові В. Атаманчука і товаришів та польському судівництву. Від докладнішої передачі тієї цікавої статті з огляду на цензуру мусимо стриматися.

— **Дрібні вісти з Рад. України.** У Києві найшли недавно нові невідомі досі документи з часів істнування Української Центральної Ради в 1917-18 роках. — У звязку з 75 роковинами істнування архіву давних актів у Києві, вийде тими днями друком збірник матеріялів. Завданням збірника є познайомити широкі круги українського громадянства з найціннішим архівним скарбом і діяльністю архіву в періоді радянської влади, як також подати для вчених дослідників певні вказівки відносно використання цих матеріялів. — Комісія історичного словника при ВУАН підготовила вже до друку перший том, над яким ведено працю від 1921 року. І. том згаданого словника обіймає букви від А до Е включно і має 40 аркушів друку. Словник редаґує проф. Тимченко. — Українські археольоги одержали запрошення до участи в святі 100-ліття Берлінського Археольоґічного Інституту. На торжественному засіданні з нагоди тих роковин у Берліні, проф. Болотенко матиме окремий доклад про археольоґічні розкопи в селі Усатові на Україні. — Заходами Наркомздоровля будується тепер цілий ряд лікарень, поліклінік та медичних інститутів у Харківщині, Дніпропетровщині, Маріюпільщині, Полтавщині, Артемівщині, Луганщині, Сталінщині, на Криворіжжі. Крім того Наркомздоровля намітив будову нових лічничих заведень в Артемівщині, Дніпропетровщині, Криворіжжі та Запоріжжі. — На Озівському узбережжі найшли великі збірники світильно палинних ґазів, які можна використати для потреб промисловости.

— **Львівська хроніка.** Дня 3. вересня відбудеться у Львові зїзд Синдикату Нафтового Промислу. — Арештували Казимира Хмільовича, Івана Селу, Хаву Ігель і Марію Шевчуківну, усіх за крадіжі.

— **Автоматичний корабель.** У Вільгельмсгафені робили цими днями проби керування кораблем з віддалі при помочі нового апарату. Перші такі проби памятаємо ще з часів останньої війни. Після війни провід німецької маринарки працював над розвитком винаходу і збудував з цею метою окремий корабель „Ферінґен". На ньому нема ніякої залоги і ним керують автоматично радієвими хвилями з іншого корабля. Навіть помпи тягнуть там самі воду. Експерименти дали такий успішний результат, що фахівці кажуть про нові перспективи морської плавби.

— **Рідкий самовбивець.** В італійськім місті Сорсо повісився 93-літній старець Доро Сальваторе.

— **Катастрофи й нещастя.** Підчас недавньої катастрофи на Гаїті, спричиненої буревієм згинуло більш як 37 осіб.— У Дортмунді підчас пожежі кіна згинуло 6 осіб. — У стейті Півн. Кароліни, м. Шельбі, завалились три доми; 7 осіб засипаних на смерть. — У Торонто 5 членів одної родини згоріло в помешканні. — На польсько-радянському кордоні впав літак червоної армії. Летун вискочив із охоронною парасолею. Парасоль однак не отворився і він убився. — Біля Люблина нова автобусова катастрофа. 11 ранених. — Італію навістив буревій. Вихор шалів у місцевости Монца. Згинуло 9 осіб, 40 ранених.

— **Літаки.** У Кабулі виспів капітан Вайзер на літаку 45 НР, жертвованім французьким урядом для афганського короля. Вайзер перелетів 7500 км. — Франц. летуни Асоллян і Лєфевр, що мали виїхати 29. серпня в трансатлянтійський лет з Ле Бурже відклали подорож на перші дні вересня з огляду на погану погоду.

— **Суфражетки і пакт Кельоґа.** Підчас обіду, який видав президент франц. республики Думерґ у честь дипльоматів, що мали підписати пакт Кельоґа у Рамбує (в околиці Парижа) прийшла делеґація суфражеток з проханням авдієнції. Проводила нею американка Доріс Стевенс. Мета цієї авдієнції була використати мент для протестуючої демонстрації. Місцева поліція придержала їх в себе 3 години, коли вони не хотіли добровільно виїхати з міста, а після скінченого обіду випустила їх на волю.

— **„Апетит" Ню Йорку.** Обчислили, що Ню Йорк споживає щодня 580 вагонів овочів і ярини. Це десята частина усього засобу овочів і ярини, що їх споживає ціла Америка, хотяй населення Ню Йорку виносить ледви 20-ту часть населення Злучених Держав.

— **Кільки грошей мають Злучені Держави?** В Вашінґтону подають, що тільки самі національні банки в Злучених Державах мають грошевих засобів на 28,508,280.000. Відки взялось 28 більонів (міліярдів) долярів? Відомо, що в Америці є в банках 5,000,0000.0000 долярів в золоті і стількиж паперових банкнотів, які є в обігу, а тут самі національні банки мають втроє більше від цілого грошевого засобу. Це тому, що гроші кругом мандрують. Один депонує, другий позичає, а крім того гроші заручують чеки і так їх множать у безконечність. В дійсности банки не мають 28 міліярдів.

— **Промисл у Філядельфії.** Про розміри промислу в Злучених Державах свідчить найкраще статистика фабричних виробів у Філядельфії: увесь товар виготовлений минулого року у Філядельфії сягає суми 1 міліярда й 600 мілйонів долярів, з чого третина припадає на ткацькі вироби. У фабриках було занятих 242.000 робітників, які одержали 313 міл. дол. в платнях. Випродукувано 11 міл. гальонів алькоголю, 283 міл. гальонів газоліни, 137 міл. цегол, 61 міл. фунтів цукорків, 14 міл. гальонів морожено-го, 1 міліярд 600 міл. фунтів цукру. Крім цього: мілйони пар шовкових і бавовняних панчіх, більйони папіросів, сотки мілйонів цигар і десятки мілйонів гузиків.

— **Промова до 50 міл. осіб.** Недавно виголосив Гувер свою кандидатську промову, на університеті в Лілянд Стенфорд, на великому та просторому підвищенні в окруженні радієвих перенимаючих труб і 100.000 слухачів. Інші, менше

тасневі слухачі мусіли вдоволитися радієвою трансмісією, до якої ужито 100 розсилавових станцій. Самих дротів на телефонічних лініях вжили 40.000 миль. При розсилці на всіх станціях працювало 1.500 осіб. Обчислюють, що промову Гувера могло чути в цілих Злучених Державах до 40 міл. осіб. Але крім цього її передали і на канадійські радіо-станції, а далі й цілому світові. Рівночасно із слухачами в малому університетському містечку, в Каліфорнії, чули промову Гувера і в Европі і навіть в Азії, Африці й Австралії. Се може перший раз, що 50 міл. осіб кругом земської кулі в одному часі чули промову одного чоловіка, кандидата на президента наймогутнішої держави у світі. Почнаючи свою промову, Гувер пригадав, який величезний поступ відбувся в Америці від часу першого президента. Коли в 1789 році (6-го квітня) вибрав Конгрес в Ню Йорку першого президента, то післанець Чарлс Тампсон, їхав 7 днів верхи конем до Мавнт Вернон, у Вірджінії (230 миль), а відтак Вашингтон виїхав з дому фірою і приїхав до Ню Йорку щойно 23-го квітня. Дня 30-го квітня відбулася інавгураційна промова новозибраного президента на Волл Стріт і його чули сотки людий. А тепер?

— **Рівні вістки.** В Амстердамі страйк робітників у пристані на економічнім підкладі. — Каса ощадности в Брюи внесла судову скаргу проти болгарського князя Кирила і кн. Марії Доротеї зі Шлесвік-Гольштайн, які винні касі півтора міліона корон. — Президент латвійської республики помилував 8 засуджених на смерть за шпіонажу у користь СРСР; четвертий, Корнилович, непомилуваний. — Франц. комуністичний письменник Барбюс, що занедужав на грипу в Нижн. Новгороді почуває себе краще. — Латвійська поліція розвязала організацію незалежних соціялістів. — Франц. преса подає звістку з Пекіну, що в Мукдені арештували і вбили у вязниці директора манджурської залізниці Лашевича, приятеля Троцького. — Нім. письменник Рудольф Льотар відповідав у Берліні перед судом за книжку „Мистецтво звести" як порнографію, але його звільнили. — Бувша німецька комуністична посолка Рут Фішер, яку виключили з комуністичної партії за те, що вона є однодумницею Троцького, находиться в таких невідрадних відносинах, що приневолена брати запомогу для безробітних.

— **Нобіле** вертає на бігун і заявив, що з припасів найбільше забере пасти Елегант, бо вона найкраще хоронить шкіру від вогкости. 364 г) 1—1

Театри.

Великий Міський Театр починає під новою дирекцією сезон дня 1-го вересня ц. р. год 7·30 веч. оперою „Жигмонд Август".

2-го г. 7·30 **веч. „Княжна Чардашу"**, оперета.

3-го г. 7·30 **веч. „Паганіні"**, **оперета.**

4-го г. 7·30 веч. „Казки Гофмана", опера.

5-го г. 7·30 веч. „Між ніччю і світанком".

Кина.

„Аполло": Остров недозволених поцілуїв.

„Лев": „Лев могилів".

„Оаза" (давн. „Байка"): „Перлина гарему".

„Палас": „Знавець жінок".

„Фатаморгана": „Знавець жінок".

Дописи.

САМБІРЩИНА. (Справоздавче районове віче в Сільци). На вічу реферував о. сенатор Ю. Татомир. Присутніх около 250 осіб. о. Сенатор подав у яскравих красках картину умовин культ.-просвітнього, господарського і політичного розвитку українського народу під Москвою, Румунією, Чехословаччиною. Зокрема зясував докладно положення українців під Польщею. На полі шкільництва поляки зробили нам найбільшу кривду, бо чисто українські школи зутраквізували або потворили в них чисто польські. Подав дальше статистику українських шкіл перед війною і тепер. Відтак перейшов на політику адміністраційну в Польщі та доказав, що для українців у Польщі закони істнують більше теоретично. Парцеляція дідичівських посілостей відбувалась виключно для поляків, яких спроваджувано із заходу. Еміграція до Німеччини призначена виключно для поляків. На призначений контингент 200 людей на Самбірщину не виїхав ні один українець. Господарка по лісах державна, що є великим нещастям для українського населення в часі повени. Віче одобрило політику Української Парляментарної Репрезентації — а присутні одноголосно заявилися за співпрацею з Укр. Парл. Репрезентацією. Віче закінчено відспіванням українського гимну „Ще не вмерла".

ВІДОЗВИ Й КОМУНІКАТИ.

ДО УКРАЇНСЬКОГО ПАТРІОТИЧНОГО ГРОМАДЯНСТВА.

Виділ Читальні „Просвіта" у Львові—Богданівці, бажаючи довершити почату перед 4 роками **будову Народнього Дому імені Богдана Хмельницького** у Львові—Богданівці, розіслав до Управ Кооператив, до філій „Просвіти", до визначних громадян як світського так духовного стану, до розпродажі цеголки по 20 сот. за штуку.

Кільвадесять осіб і установ вже сповнили просьбу Виділу і надіслали розрахунки за продані цеголки, за що їм на цьому місці належиться щира українська подяка.

Виділ не може промовчати на цьому місці зокрема жертвенности Вп. Іванни Блажкевичевої, яка зажадала до розпродажі уже третю партію цеголок!

Виділ просить уклінно всіх, хто досі не вспів розрахуватися, про ласкаве приспішення наміченої акції, щоби ще у вересні можна було приступити хоч до частинної будови. До цього часу з зібраних грошей і декларацій закуплено 18.000 цегол і траверзи під будову західного крила дому.

Також просимо Вп. Громадян, що ще не мали можливости виконати своїх декларацій, за приспішення справи. Виказ жертв, продажі цеголок і виконаних декларацій буде оголошуваний постійно в пресі. За Виділ і Контрольну Комісію Читальні: **Д-р Карло Коберський в. р. В. Ярош в. р. В. Турик в. р. скарбник.**

ОПОВІСТКИ.

Лекції сольового співу уділяє Анна Крушельницька, учениця проф. Даль Фіоре і Данте Лярі в Медіоляні. Проби голосів і вписи у Львові, вул. Крашевського ч. 23. Партер на ліво, щоденно між 11—12 передпол. 352 3—5

Львівський Просвітянський Театр.
Рогатин:
2.IX. Воєнний похрестник.
3.IX. Осінні маневри. 2—2

Новий Український Театр під дир. Панаса Карабіневича.
Стрілиська Нові:
2.IX. Маруся Богуславка.
3.IX. Вихрест.
4.IX. Гейша.
5.IX. Вій.
Бібрка:
6.IX. Гейша.
7.IX. Вій.
8.IX. Сирітка Ася.
9.IX. Ой не ходи Грицю.

Прийму до хору два сопрани і доброго тенора. Зголошення і фотографії по адресі в „Ділo". 2—?

Кружок Р. Ш. в Коломиї зорганізує півроічний приготовчий курс до вступного іспиту до І. кл. гімн., якщо зголоситься відповідне число учнів. — Зголошення приймає канцелярія Кружка Р. Ш.
410 2—2

В Приватній Українській гімназії „Рідної Школи" в Рогатині відкривається з біжучим шкільним роком гуманістичний відділ четвертої кляси, який буде ріжнитися від істнуючих гуманістичних гімназій тим, що наука латинської мови буде вестися від першої кляси, подібно як у класичних гімназіях. Таким чином цей новий відділ буде ріжнитися від класичного тим, що не буде в ньому греки, зато буде поширена наука математики й природи, а рисунки будуть вестися всіх вісім років. — Кандидатів до нового гуманістичного відділу буде приймати Управа гімназії виїмково до дня 10. вересня; на письменні запити відповідь відворотною почтою (за долученням картки або значка на відповідь). — Управитель гімназії: **Чайковський.** 423 1—2

„Відень — Високі Школи". Українське академічне Т-во „Січ" у Відні подає отсим до відома, що вписи на віденськім університеті як і на інших вищих школах відбудуться у слідуючих речинцях. Університет: від 1—31 жовтня. Техніка: від 1—31 жовтня. Вища Ветеринарійна Школа: від 1—5 жовтня. Вища Земельна і Лісова Школа: від 1—13 жовтня Вища Торговельна Школа: від 25. вересня до 15. жовтня. Академія Штук Гарних: від 1—10 жовтня. До впису треба предложити свідоцтво зрілости, метрику і свідоцтво приналежности. На місячний прожиток треба мати найменше 30 долярів, кромі цего на семестральну таксу на університеті 30 долярів. По інформації звертатися до Ukr. akad. Verein „Sitsch" Wien XVIII. Theresiengasse 15. — А. Луцький. 1—1

Чорноморці! За згодою Верховної Корпорації відбудеться в Станиславові Святочний Товариський Зїзд в днях 8. і 9. вересня 1928 р. До участи в зїзді зголошуватися негайно з залученням своєї адреси у Ком. Мирона Ганушевського, Угорники п. Станиславів. Комілітонів очікує в суботу о год. 18. на двірці в Станиславові Комітет. 430 1—2

В дівочій учительській семинарії У. П. Т. у Львові, вул. Мохнацького ч. 12. приймається ще додатково учениці на всі курси. — **Управа семинарії.** 435 1—2

Надзвичайні датки на ратунок Рідної Школи зложили Вп. Академічна молодь Краковеччини 62.53 зол. як частину доходу з вечерниць; о. Володимир Герасимович Терпилівка 100 зол. як збірку гостей на приняттю після посвячення угольного каміня під будову „Народнього Дому ім. Івана Франка" в Терпилівці. (Збірку заініціював о. Лев Горчинський. Дня 22. ц. м. оголошено цю збірку в „Ділі" як даток о. В. Герасимовича); Читальня „Просвіти" і „Луг" 17 зол. як дохід з вистави.

На „Рідну Школу" зложили Вп. Панство Мудраки 20 зол. замісць цвітів на домовину бл. п. Богдана Турина. Жертводавцям складає щиру подяку Головна Управа. 434 1—1

Державна економічно-торговельна школа у Львові (вул. Скарбківська 39) повідомляє, що з початком цього шкільного року відкриває **дволітній торговельний ліцей** для тих, що покінчили 5 кляс гімназії або трилітню торговельну школу (з іспитом). Вписи щодня від 15. вересня 1928 р.

ПОЗІР ЗБОРІВЩИНА! Дня 9. вересня 1928. відбудеться в Розгадові свято в честь Івана Франка зі слідуючою програмою: 1) в год. 9-ій рано Полева Служба Божа на громадській площі „за Греблею", панахида за поляглих героїв, промови; 2) в год. 2-ій з полудня Лугове Свято на тій самій площі з програмою: відкриття свята, промови, привіти, реферат про організацію молоді в освітньо-культурних і руханкових товариствах; 3) хорові продукції хору з Розгадова; 4) вправи луговиків і луговичок вільноруч, топірцями і ручниками; 5) товариські забави, біг до мети, живі вежі, дефіляда; 6) поворот у село і закінчення свята. Проситься Громадянство Зборівщини, Бережанщини та інших сусідних повітів взяти громадну участь у святі. Проситься, а рівночасно взивається лугові Товариства Зборівщини і Бережанщини явитися на свято точно в год. 8-ій рано на громадській площі у Розгадові в рядах, в одностроях і з прапорами. Прибувайте всі громадно, щоби вшанувати гідно це свято.

Рада Товариства „Луг" у Розгадові.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ВСІЛЯКІ годинникарсько-юбілерські роботи виконує найстараннійше Домбровскі-Розвамевскі Львів (Готель Жоржа) вул. Академічна ч. 2. 2481 а) 9—?

ПОЗІР РІЛЬНИКИ! Томасину і суперфосфат по фабричній ціні купуйте тільки в українській фірмі „УНА" в Дрогобичі, вул. Пілсудського ч. 14.
354 2—3

„МОНЮШКО" вул. Зіморовича ч. 10. поручає Фортепяни-Піяніна від 1000 зол. на догідні сплати.
349 2—3

ГОДИННИК ВАШ буде найліпше направлений у найбільшій годинникарській робітні Івана Зельтенрайха. Львів, пл. Марійська 5. — З провінції просимо репарації присилати почтою. — Старомодні дамські годинники переробляємо наручні. 3 6 112-?

ІНТЕЛІҐЕНТНОЇ, старшої, здорової, загідної вдачі жінки пошукує до заряду дому Михайло Луцький. Музикальні мають першенство. — Зголошуватися від дня 2—10 вересня між год. 4—6 пополудні вул. Шумлянських ч. 15. І. 397 2—3

ОКАЗІЙНО на продаж мужеське футро з шопів майже нове. Оглядати можна в робітні Вп. Пана Ференцевича, вул. Домініканська ч. 11/I. 408 2—4

УЧИТЕЛЬКА до учениць виділових шкіл потрібна сейчас. Найрадше така, що моглаби уділяти і гри на фортепяні. — Зголошення: Теофіля Фітьо, Плугів ад Золочів. 433 1—2

САМОСТІЙНИЙ заряд дому і господарства у бездітного священика або цивільного прийме бездітна, інтеліґентна, господарна вдова в слі віку. — Ласкаві зголошення під „Праця" до Адміністрації. 423 1—2

ПРИЙМУ на мешкання учениців, зімната соняшна, вул. Скарбківська ч. 5. II. пов. число дверей 7. 413 1—2

ЛІТНИСКО Зимна вода-Рудно, 10 км від Львова є парцелі (пара) на продаж. — Інж. В. Манастирський, Львів, вул. Павликів ч. 17. 426 1—3

ПРИЙМУ учеників або учениць на мешкання з цілим утриманням. Кохановського 73. 1. поверх, двері 8. 1—1

ТОЛОЧАЛЬНЯ найновіших десенів на плюшевих плащах, навіть знищених. Відсвіжування на спеціяльних машинах. Переробловання на модний фасон. Фарбовання футер дипським способом. — М. Волянська-Павлюк, Львів, вул. Собіського ч. 12. Тел. 17—03. 270 3—?

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

ПОДЯКА.

Всім Високоповажаним і Дорогим гостям, що зволили дня 21. серпня ц. р. відвідати нас лично або віднеслися до нас письменно з теплим привітом, складаємо цею дорогою сердечну подяку. Замісць окремих листовних подяк, жертвуємо на Захоронку сиріт в Городенці 100 кг. пшениці.

Тишківці, дня 27. VIII. 1928.

Зенон і Емілія з Кобринських Шухевичі.

422 1—1

„ПАЛАТА ТРИКОТАЖІ“ ПІД ФІРМОЮ М. БАРТ

Першорядний товар. Величезний вибір. = Фабричні ціни. = ЛЬВІВ, ВАЛОВА 7.
У власнім інтересі прошу переконатись.

ЖУРНАЛІ
ВЗОРИ
КРОЇ
МАНЕКІНИ

Р. ЛЯНДАУ
ЛЬВІВ
Чарнецького 3.
329 1—1

Присилайте передплату!

МАҐАЗИН ПАПЕРУ і шкільних приладів А. КРУГ
ЛЬВІВ, Ґродзіцьких 4. — Тел. 34-41 (біля Ринку)
389 1—3
поручає на шкільний сезон каламарі, пені, зошити, нотатки, креди і т. д. Незвичайно низькі ціни. П.Т. Професорам значний рабат.

Найновіші моделі! ПЛАЩІ, КОСТЮМИ, СУКНІ І ФУТРА, ТАКОЖ ОКРЕМИЙ ВІДДІЛ ТРИКОТАЖІ по найдешевших цінах поручає движіне **Е. ТАУБЕ ГЕЛЛЕР І СКА** ЛЬВІВ Рутовського 11.

Дентист Яків Насс

Львів, вул. Сикстуська ч. 17. II. п.

Скріплювання хитаючихся зубів, пльомбування й виймання зубів без болю. Штучні зуби в кавчуку і золоті після американської системи. Пацієнтів з провінції полагоджується в найкоротшому часі. П. Т. Урядовцям і студентам значна 402 знижка. Полекші в сплатах. 2—5

ТОРГОВЕЛЬНІ КУРСИ Й. ГІРШШПРУНГ А. вул. Личаківська ч. 34., вписи на однорічний торговельний курс для молоді, також 5-ти місячний торговельний курс для дорослих, відбуваються щоденно від 9—12 і 3—7 попол. Писання на машинах і стенографія. Окремий курс для абітурієнтів. Початок науки дня 3.IX.
368 4—4

НА СТАНЦІЮ прийму 2-ох учеників (ці); близько головної гімназії. Кордасевич, радник скарб. Мурарська 48 I пов. 265 8—8

„МАТУРА“ Львів, Пекарська 59 а приймає вписи на гімназійні, семинарійні курси обсягу шести і чотирох гімназійних кляс. Від 11—1 і 5—7.
412 2—2

РУТИНОВАНА учителька уділяє лекції гри на фортепяні — приготовляє до іспитів. Для дітей від 6 літ. Зголошення від 3-6 попол. — вул. Білинських ч. 6 а. 379 3—3

ЦЕГЛУ, ваґон, оказійно продасть Бюро Оголошень, Львів, вул. Легіонів ч. 1. 403 2—2

ДО винаймлення покій для двох учеників з низших кляс гімназійних. вул. Ходоровського 9. партер двері 4.

:: НАЙБІЛЬША В КРАЮ ФАБРИКА ДЗВОНІВ ::

БРАТІВ ФЕЛЬЧИНСЬКИХ

В КАЛУШІ, ВУЛ. СІВЕЦЬКА ч. 18.
В ПЕРЕМИШЛІ ВУЛ. КРАСІЦЬКОГО ч. 63.

відливає на замовлення дзвони гармонійні й поодинокі, а постійно удержує на складі понад 200 штук готових дзвонів у вазі від 10 до 600 кг.

ЦІНИ ПРИСТУПНІ - СПЛАТА РАТАМИ

При важніших запитаннях прохається письма до нас висилати рекомендовано.

2525 11—52

Селянка з околиць Вильни каже:

Моє білля є завсіди сяючої білини, бо я дуже зважаю на вибір мила. Воно мусить шанувати моє білля, бути видайним і дешевим. Я вибираю:

МИЛО ОЛЕНЬ-ШІХТ

ЛЬВІВСЬКЕ ТОВАРИСТВО АКЦІЙНЕ БРОВАРІВ

поручає свої знамениті вироби:

Пиво ЕКСПОРТОВЕ, ясне

Пиво БАВАРСЬКЕ, темне

ПОРТЕР ІМПЕРІЯЛЬ

Скрізь до набуття. **Скрізь до набуття.**

421 1—1

зол. 11·00 франц. | БУДИЛЬНИКИ | зол. 11·00 закорд.

з ґарантією, тільки у фірмі 1-3
Б. ҐРИНБЕРҐ, вул. Сикстуська 4

Всіляні ноти в найдешевших і найкращих видавництвах, нові й ужиткові! поручає „Гармонія“ Маґазин нот Е. Шмаль, **Львів, Романовича 11.** Висилка на провінцію відворотною почтою.
436 1—!

Надзвичайні Загальні Збори Акціонарів

ЗЕМЕЛЬНОГО БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО

Спілки акційної у Львові

відбудуться дня 5. жовтня 1928 р. о год. 4. попол. в салі Центрального Кооперативного Банку „Краєвий Союз Кредитовий“ у Львові, Ринок ч. 10. I. п. зі слідуючим порядком нарад:

1) Затвердження маєткового сирого білянсу на день 1. липня 1928 р. після розпорядку Президента Річипосполитої з дня 22. марта 1928. Дн. Зак. Ч. 38.

2) Підвижка акційного капіталу.

3) Зміна Статута.

4) Внески по думці §. 71. уст. 3. статута.

До голосу на Загальних Зборах є уповажнені ті акціонарі, що найпізніше 14 днів перед Загальними Зборами зложать вимагану статутом скількість акцій враз з незапалими купонами в Дирекції Земельного Банку Гіпотечного у Львові, або в Заряді Аґенції того Банку в Станиславові, або в Українській Щадниці в Перемишли. Управненим до вступу на Загальні Збори будуть видані леґітимації (§§ 65, 67 і 68 статута). Вп. Акціонарі, котрі не відібрали ще своїх акцій, якщо наміряють взяти участь в Загальних Зборах, щоби зволять про це повідомити Дирекцію Банку, заподаючи свою адресу, щоби їм видано в час леґітимації на Збори.

НАДЗІРНА РАДА.

431 1—1

Вже вийшов з друку
– Луговий співанник з нотами –
„ЗАПОРОЖЕЦЬ“
і продається по ціні 2 зол.
Замовляти на адресу:
Видавництво „ГРОМАДА“, Львів, Коперника 28 I.
Хто замовляє 10 пр. і платить готівкою, 196 дістає 1 прим. даром. 1—5

ЗГУБЛЕНУ військову книжечку, видану через П. К. У. в Золочеві на імя Іван Дубовий в Підгайчиках отсим уневажнюю. 428

ДО винайму для учениць видільний, совісний покій зі здоровим харчем при вул. Ходоровського ч. 17. I. пов. у п. Дединюк. 1—2

ПЕРША УКРАЇНСЬКА ЛІЯРНЯ ДЗВОНІВ ВОЛОДИМИРА МАҐАСА

в СТАНИСЛАВОВІ, вул. Галицька ч. 79.

Одинока ліярня дзвонів в Польщі, яка відливає дзвони з найліпшого металю зі звучним голосом і солідним виконанням.
Завсігди має на складі більшу кількість ріжної величини дзвонів.
ЦІНИ КОНКУРЕНЦІЙНІ і на догідні сплати. 20-літна порука за голос і розбиття дзвона.
26 6—

За редакцію відповідає Василь Мудрий. Видає Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Видавничої Спілки „Діло“, Львів, Ринок ч. 10.